

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avgvstini Barbosæ I. V. D. Lvsitani, Protonotarii, Et
Ivdicis Apostolici designati pro Tribunali Nunciaturæ
Hispaniæ, ac insignis Ecclesiæ Vimaransenis Thesaurarij
Maioris, Collectanea Doctorvm, Qui ...**

Barbosa, Agostinho

Venetiis, 1643

4. Paruulos non obligari ad communionem sacramentalem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14108

a. Nulla gratia necessaria ad salutem eos defraudari, &c.] Dum docet hic text. sub altera tantum specie totum Christum contineri, & verum Sacramentum sumi, ac propterea nulla gratia ad salutem necessaria defraudari, qui vnam speciem solam accipiunt, videtur probare vtramque speciem non conferre plus gratie, quam alteram tantum, vt per Calet. *quest. 80. art. 12. Sot. in 4. dist.*

12. *quest. 1. art. 12. Martin Ledesma 1. par. 4. quest. 21. art. 12. dub. 2. Petr. Sor. lect. 10. de Eucharist. Hesse. in de Communionis sub vtraque specie tract. 2. Suar. disput. 63. de Eucharist. sect. 2. Aegid. de ConincK de Sacrament. quest. 79. art. 1. numer. 14. quicquid post Alex. Casalium nostrum, & Vasquez dicat Hur. ado d. *disp. 11 de Eucharist. diff. 6.**

Paruulos non obligari ad Communionem sacramentalem.

C A P V T I V.

1 Doctores de materia cap. agentes.

2 Infantes si daretur eis Communio, recipiens gratiam.

3 Parochus communicare non potest perpetuo, & absolute fatuos, sed tantum semifatuos, tempore quo habent dilucida intervalla.

a Infrà can. 4. b Tit. 3.

D Enique eadem sancta Synodus docet ^a paruulos, ^a vsu rationis carentes, nulla obligari necessitate ad sacramentalem Eucharistiae communionem, siquidem, per ^b Baptismi lauacrum regenerati, & Christo incorporati, adeptam iam filiorum Dei gratiam in illa aetate amittere non possunt, ^β neque ideo tamen damnanda est antiquitas, si eum morem in quibusdam locis aliquando seruauit. Vt enim sanctissimi illi Patres sui facti probabilem causam pro illius temporis ratione habuerunt, ita certe, eos nulla salutis necessitate id fecisse, sine controuersa credendum est.

1. **V** Ideo Henriquez in *summ. lib. 8. de Eucharist. cap. 42. à princ. Galet. in margarita casuum conscient. verb. Eucharistia pag. 102. col. 1. Vasq. in 3. p. tom. 3. disput. 212. num. 17. & disp. 214. num. 35. Petr. de Ledesma in *summ. par. 1. de Sacrament. vbi de Eucharistia. cap. 13. concl. 7. Valer. Reginal. in praxi fori ponit lib. 29. quest. 4. nu. 83. Aegid. de ConincK de Sacrament. tom. 1. q. 80. art. 9. à num. 72. Bonacin. eod. tract. disp. 4. quest. 1. puncto 3. num. 2. Filiuc. in *quest. moralibus tom. 1. tract. 4. cap. 7. num. 185. & 187. Ioan. Sanci. in select. disp. 38. n. 1. & 9. late Ioan. de Lugo de Sacram. tom. 1. tract. de Venerabili Eucharist. Sacramento disp. 13. sect. 2. num. 8. cum seqq. Torrelblanca de iure spirituali lib. 2. cap. 7. num. 65. cum seqq. vbi etiam quod in septimo aetatis anno paruulis danda est Eucharistia cum Pœnitentia. Hurtado de Sacram. tom. 2. tract. de Eucharist. disp. 9. diff. 4. vers. circa infantes.***

2. Infantes si darentur eis Communio recepturos gratiam, resoluunt Victoria in *summ. verb. Eucharistia, num. 84. in fine. Soar. tom. 3. disput. 62. sect. 4. Barthol. ab Angelo dialog. 4. §. 23. Petr. de Ledesma d. cap. 13. concl. 8. dubda 2. Aegid. de ConincK d. q. 80. art. 9. num. 77. Bonacin. d. puncto 3. num. 2. vers. obseruant. post Suar. & Vasq. ita resoluit Ioan. de Lugo vbi supra, Hurtado de Sacrament. tom. 2. tract. de Eucharist. disput. 9. diff. 19. Ratio est secundum illos, quia cessante prohibitione Ecclesiae, posset Eucharistiae Sa-*

cramentum ob iustam causam dari paruulis, sicut olim dabatur; ergo signum est paruulos esse capaces Eucharistiae, & consequenter recepturos ipsius effectum, si ipsis administraretur.

a *Vsu rationis carentes.*] Vnde perpetuo, & absolute fatuos in sanitate communicare non posse Parochum, sed tantum semifatuos, & non continuo amentes tempore, quo habent dilucida intervalla, resoluunt Henric. d. lib. 8. cap. 42. §. 3. Bonacin. d. disp. 4. q. 6. puncto 1. ex num. 4. Paul. Laymann in *Theologia morali lib. 1. tract. 4. cap. 4. Villalob. in summ. p. 1. tract. 7. dub. 40. num. 3. Sanci. in select. disput. 26. num. 5. & disp. 36. num. 9. Antonin. Diana resolut. moral. part. 2. tract. de celebrat. Missar. resol. 79. quos refero de officio, & potest. Parochi cap. 20. num. 19. vbi num. 43. de infirmo delirante. Hurtado d. disp. 9. diff. 20.*

β *Nec tamen ideo damnanda est antiquitas, &c.*] Olim namque consuetudo fuit in varijs prouincijs conferendi Eucharistiam infantibus, vt constat ex Dionysio de Eccles. hierarch. cap. 7. & ex Cypriano lib. de lapsis, & ex Gregorio Magno in suo Missali veteri, quod Romae extat, & id fuisse in Hispania consuetum, supponit Concil. Tolet. XI. can. 11. refert Hurtado de Sacrament. tom. 2. tract. de Eucharist. disput. 9. diff. 19. vers. Ricard. & Aegid. de ConincK d. art. 9. num. 75.

De Communionis sub vtraque specie, & paruulorum.

1 Excommunicantur ducentes omnes Christi fideles ex Dei præcepto, vel necessitate Sacramenti debere sumere vtramque speciem S. Eucharistiae.

2 Ecclesia iustis de causis præcepit laicis, & clericis non conscientibus Communionem sub vna tantum specie.

3 Totus, & integer Christus sub vna panis specie

sumitur.

4 Paruulis non est necessaria Eucharistiae Communio.

5 Pueri in qua aetatis parte incipiant habere discretionem sufficientem ad obligationem præcepti communicandi, relinqui debet arbitrio Confessarij & parentum.

a C A N O N I.

S I quis dixerit, ^a ex Dei præcepto, vel necessitate salutis, omnes & singulos Christi fideles vtramque speciem sanctissimi Eucharistiae Sacramenti sumere debere, anathema sit.

β C A N O N I I.

Si quis dixerit, sanctam Ecclesiam ^b Catholicam non iustis causis, & rationibus adductam fuisse, vt laicos, atque etiam Clericos non conscientibus sub panis tantummodo specie communicaret, aut in eo errasse, anathema sit.

γ C A N O N I I I.

Si quis negauerit totum, ^c & integrum Christum omnium gratiarum fontem, & auctorem, sub vna panis specie sumi, quia, vt quidam falso asserunt, non secundum ipsius Christi constitutionem sub vtraque specie sumatur, anathema sit.

δ C A.

a Concil. constant. sess. 13.

b Suprà c. 1. & Concil. constant. de com. loco. c. 3. & can. 3. & sess. 13. c. 3. & can. 3. Concil. constant. sess. 13.